

Muzeu de Artă la Călărași !?!

Situat într-un cot al celui mai mare braț al Dunării, Crăceni-Lichirești-Știrbei, Călărași, constituie un tărâm fabulos de-a lungul întregii sale istorii milenare. Dincolo de apă și soare, comerțul și negustoria de tot felul sunt elementele comune ale istoriei moderne și contemporane dunărene.

În atari circumstanțe ce ar însemna înființarea unui **Muzeu de Artă** la Călărași? Asemenea anticilor care propovăduiau idealul de *om bun și frumos-kalos kagaton*, credem cu toată convingerea în arta care ne poate face mai buni și mai frumoși! Acea frumusețe interioară care apoi se reflectă în stările noastre comportamentale, în trăiri sau în actul civilizator care omogenizează în bine o comunitate. Fără o asemenea instituție de artă, locuitorii Călărașului ar deveni într-un fel anume infirmi, adică ar suferi de handicapul de-a nu putea ști să vadă/prețuiască frumosul.

În preistoria Dunării de Jos, procedeele artistice erau utilizate în ritualurile șamanului pentru a impresiona deopotrivă comunitatea și divinitatea, arta și magia fiind aproape inseparabile. Plastica antropo -zoomorfă, *Zeița* sau *Cuplul de îndrăgostiți de la Sultana*, *Zeița de la Potcoava*, *altărașele* sau *vasele decorate* prin combinații uluitoare de motive geometrice sunt tot atâtea reprezentări ale frumosului - capodopere înnobilate de milenii. Poate nici o parte a lumii nu are atâta încărcătură și tradiție în ale frumosului - suport al civilizației, ca ținutul Dunării de Jos. Colecțiile de artă ale **Muzeului Dunării de Jos** s-au multiplicat generație după generație. Personajele lui Dan Hatmanu, câmpurile lui Sorin Ilfoveanu sau Ștefan Câlția, compozițiile lui Constantin Piliuță, Marin Iliescu, peisajele lacustre, acvatice sau pur și simplu dunărene ale lui Petre Dumitrescu, Simona Sas, Adriana Boierescu, castelele lui Traian Brădean, portretele lui Niță Anghelescu, tărâmurile lui Ilie Cioartă sau Marcel Chițac, tristețea și ingenuitatea capetelor de copii ale lui Vasile Ivan sau Irina King Codreanu merită să fie admirate și pătrunse de comunitatea călărășeană. Acuarelele delicate ale unui Constantin Găvenea sau Maria Constantin, florile iluminate dinăuntru ale Tantzei Demetriade sau Leca Corina, filozofia lui Val Gheorghiu din *Vizita bătrânei doamne* muzica trupurilor de piatră ale lui Iepure Argeș, caii din luncile Dunării pictați de Rodica Lazăr, Tudor Lorman față în față cu postimpresionismul european, Tache Papatriandafil, pictorul născut în Călărași, Dragoș Morărescu și peisajele sale parcă din altă lume, misterele lui Ion Ressu, transfigurările lui Ion Sălișteanu, naturile statice ale lui Aurel Nedel, Ion Musculeanu, Horia Paștina, François Pamfil sau Vasile Grigore, *Paparudele* lui Grigore Patrichi Smulți, ferestrele din ceramică ale lui Nicolae Suci, nudurile și portretele din ghips ale lui George Theodorescu până *La steaua care-a răsărit*, bronzul strălucit al monumentalului Ion Irimescu trebuie să își găsească locul adevărat într-o instituție profesionistă a Călărașului.

Vizez ca în noul mileniu, viitorul **Muzeu de Artă** sa fie pentru călărășeni, nu doar o instituție de cultură, ci un instrument miraculos care să ne vindece răul din suflete!

Dr. Marian Neagu
Directorul Muzeului Dunării de Jos